



GESCHILLEN
COMMISSIES
BIJZONDER
ONDERWIJS

LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET CHRISTELIJK ONDERWIJS

Passend onderwijs en schorsing van leerling met gedragsproblemen n.a.v. incident mbt fysieke mishandeling van leerling door IB-er.

Niet vastgesteld kan worden wat zich daadwerkelijk afgespeeld heeft op 19 juni 2018. Wel ziet de Commissie dat klagers steeds in de gelegenheid zijn gesteld dit incident met de school en het bestuur te bespreken. Ook hebben zij hun visie mogen toevoegen aan het gespreksverslag van 20 juni 2018. Uit dit handelen van de school en het bestuur volgt dat er op een serieuze en zorgvuldige manier is omgegaan met dit incident.

Klagers hebben aangegeven dat zij niet gehoord zijn door de school in de aanloop naar de schorsing. Dit wordt weerlegd door de gespreksverslagen die overlegd zijn door de school.

Gebleken is dat er sprake was van verslechterd gedrag van (naam leerling) dat ook niet meer gecorrigeerd kon worden. Gezien de ernst van het gedrag kan de Commissie de redenering van de school volgen dat het noodzakelijk was om snel actie te ondernemen en tot een schorsing over te gaan. De Commissie begrijpt dat dit voor klagers moeilijk te aanvaarden was, omdat zij nog midden in het hulpverleningstraject zaten. Deze moeilijke aanvaarding komt naar het oordeel van de Commissie ook doordat klagers de ernst van het moeilijke gedrag van (naam leerling) anders inschatten dan de school, zoals ter zitting is gebleken. Dit doet echter niet af aan het feit dat de school met urgentie mocht handelen, nu door verschillende functionarissen binnen de school vastgesteld werd dat sprake was van een leerling die niet meer gecorrigeerd kon worden. De school heeft in redelijkheid tot de schorsing mogen besluiten.

De communicatie tussen partijen is niet altijd vlekkeloos verlopen.

Klagers en de school zijn in eerste instantie samen opgetrokken. De school heeft op een gegeven moment spanning ervaren in de communicatie, omdat klagers de incidenten tegen spraken of bagatelliseerden. Klagers weigerden documenten of verslagen die door de school verstrekt werden te tekenen, omdat zij het niet eens waren met de gang van zaken.

Met betrekking tot de communicatie met de kindercoach hebben klagers meegedeeld, dat zij bezwaar hadden tegen het feit dat de communicatie over dit traject via de school zou lopen. De Commissie kan zich voorstellen, dat gezien alle partijen die via het groot overleg betrokken waren, de school de regie hierop wilde voeren. Bovendien liet de agenda van de kindercoach niet toe dat zij bij het overleg aanwezig kon zijn. De Commissie constateert dat vooraf overleg is geweest met klagers over de gang van zaken. Door de school is ter zitting aangegeven dat zij voortaan in voorkomende gevallen de ingeschakelde professional zelf de verslaglegging naar partijen toe zal laten doen. De Commissie is hier voorstander van, zodat de informatie door een neutrale partij gedeeld kan worden, om eventuele miscommunicatie te voorkomen.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Commissie om een uitspraak te doen over de compensatie van de door klagers geclaimde werkuren. Zij kan hierover geen oordeel geven. De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

Klachtnummer 2019/186

Advies aan

Het bestuur van Stichting * (verder: het bevoegd gezag) inzake de klacht van de heer en mevrouw * (verder: klagers) ouders van (naam leerling). De klacht is gericht tegen de * (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Op 20 augustus 2019 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs (verder: de Commissie) tegen het opleggen van een schorsing aan (naam leerling). Door het secretariaat is contact opgenomen met klagers over de klacht, waarna klagers op 23 augustus de klacht hebben aangevuld. De klacht is gericht tegen * (verder: de directeur), * (verder: de bestuurder), * (verder: de extern begeleider), * (verder: leerkracht 1) en * (verder: leerkracht 2).

Op 26 september 2019 hebben verweerders gezamenlijk een verweer ingediend naar aanleiding van de klacht.

Op 15 oktober 2019 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klaagster is in persoon verschenen, vergezeld door haar zuster *.

Namens verweerder zijn de directeur, de bestuurder, de extern begeleider en leerkracht 1 verschenen.

II. Standpunt van klagers

De klacht bestaat uit drie klachtonderdelen:

1. (naam leerling) is in juni 2018 tot bloedens toe in zijn nek gegrepen door de extern begeleider. Klasgenoten hebben dit gezien en klagers stellen foto's in bezit te hebben van de verwonding. Klagers hebben diverse gesprekken gevoerd, zowel met de school als met het bestuur over deze kwestie. Uiteindelijk hebben zij besloten dit te laten rusten.

2. Klagers zijn van mening dat zij niet gehoord zijn door de school in de aanloop naar de schorsing. Klagers vinden dat de school geen tijd gegund heeft om de onderzoeken af te wachten en passende begeleiding voor (naam leerling) in te zetten. Zij zijn het niet eens met de aan (naam leerling) opgelegde schorsing.

Klagers kregen vanaf het begin van het schooljaar al van leerkracht 2 te horen dat (naam leerling) onhandelbaar was en niet wilde luisteren. Klagers zijn van mening dat hij een pittig kind is, maar begrijpen niet dat hij al 6,5 jaar zonder problemen op de school zit, en hij nu opeens onhandelbaar is. Zijn gedrag is niet altijd netjes, maar hij vertoont zeker geen crimineel gedrag. Voor (naam leerling) voelde het alsof zijn gedrag onder een vergrootglas werd gelegd. Hij kwam in een negatieve spiraal terecht.

Tijdens het gesprek op 1 oktober 2018 heeft de directeur aan klagers twee mogelijkheden voorgelegd, namelijk met strenge kaders op de school blijven of met elkaar op zoek naar een andere school. Klagers wilden graag dat (naam leerling) op de school kon blijven.

Door school is in oktober 2018 een groot overleg opgezet met het ondersteuningsteam. Hoewel klaagster aan de leerkracht had aangegeven in het gesprek na de vakantie dat zij hulp wilde inschakelen, was het niet haar bedoeling dat dit zo groot opgepakt zou worden. Zo was een afgevaardigde van het wijkteam aanwezig en was het Samenwerkingsverband ingeschakeld. Er vielen hele zware woorden zo werd er gesproken over speciaal onderwijs en potentiële thuiszitter. Na deze bijeenkomst waren klagers in shock. Ze kregen hierna het gevoel dat ze door school met spoed een bepaald traject in werden geduwd. (naam leerling) is uiteindelijk op 5 november 2018 geschorst.

3. (naam leerling) ging een zwaar traject in met een één op één begeleidster. Klagers mochten van de school geen contact met haar opnemen. Alle communicatie zou via school verlopen. Klagers hebben laten weten het hier niet mee eens te zijn, zij wilden graag een rechtstreekse terugkoppeling. Zij hebben de papieren voor dit traject niet getekend.

Klagers dachten dat het goed ging met (naam leerling) nu hij door de kindercoach begeleid werd. (naam leerling) kreeg van de coach een kaartje met een cijfer en heeft zelfs een beloning gekregen, omdat hij

het zo goed deed. Klagers kregen echter van de school te horen dat dit helemaal niet het geval was. Klaagster heeft contact gehad met de kindercoach op de dag van de schorsing. De coach begreep ook niet waarom (naam leerling) op dat moment geschorst moest worden. (naam leerling) is in januari 2019 naar een andere school overgegaan. Hij heeft daar een nieuwe kans gekregen. Tijdens de zomervakantie werd klaagster duidelijk dat wat er op de school gebeurd is niet eerlijk is gegaan. Zij willen dat de schorsing herzien wordt. Ook willen klagers compensatie voor de verloren werkuren. Klagers willen voorkomen dat deze situatie zich nog een keer voordoet op de school. Gelukkig heeft (naam leerling) zich er snel overheen kunnen zetten, maar de vraag is of een ander kind dat ook zo kan.

III. Standpunt van school

1. Met betrekking tot klachtonderdeel 1 stelt de school dat dit incident meer dan 1 jaar geleden heeft plaatsgevonden. De school heeft destijds niet kunnen constateren dat er sprake is geweest van verwondingen bij (naam leerling). De school heeft ook nooit foto's hiervan gekregen. Op 19 juni 2018 heeft het incident plaatsgevonden. Op 20 juni 2018 hebben klagers met de extern begeleider en de directeur een gesprek gehad. Hier zijn ook afspraken gemaakt over het gedrag van (naam leerling) en de afsluiting en de start van het nieuwe schooljaar.

Klagers hebben na ontvangst van het gespreksverslag aangegeven dat zij graag hun beleving van de situatie vermeld wilden zien in dit verslag. De directeur heeft aangeboden dat dit schriftelijk toegevoegd kon worden aan het verslag. Klagers hebben dit echter nooit ingestuurd.

Tijdens een vervolgesprek op 5 juli 2018 hebben klagers met de directeur en extern begeleider een vervolgesprek gehad met als doel "bouwen aan vertrouwen". Ook door het bestuur is diverse malen over het incident gesproken met klagers, namelijk op 23 januari en 25 maart 2019. Het bestuur heeft niet kunnen vaststellen dat het feit heeft plaatsgevonden. Geconcludeerd wordt dat het verschil van inzicht tussen partijen blijft bestaan.

2. De school heeft altijd de intentie gehad met klagers samen te werken en samen op te trekken. De problemen rond (naam leerling) spelen al veel langer en zijn niet van de ene op de andere dag ontstaan. Sinds mei 2018 (in groep 6) is er ondersteuning gestart ten behoeve van de groepsdynamiek. Hierbij viel op dat (naam leerling) zich niet kon houden aan de regels, niet kon stoppen met bepaald gedrag. Hij was erg moeilijk corrigeerbaar. Het werd steeds lastiger grip op zijn gedrag te krijgen. Er is sprake geweest van structureel gezagsondermijndend gedrag door (naam leerling), waarbij het onderwijsproces verstoord werd. Er zijn hierover vanaf mei 2018 veelvuldig gesprekken gevoerd met klagers. Ook in schooljaar 2018-2019 zijn er gesprekken geweest met klagers over de situatie, namelijk op 1-10, 18-10, 8-11, 29-11, 11-12. Klagers hadden een andere beleving van de situatie dan de school, hierdoor was de samenwerking niet gemakkelijk. Klagers zagen de ernst van de situatie niet in, ze waren van mening dat er sprake was van kwajongensgedrag van (naam leerling). Hierdoor was het moeilijk om op één lijn te komen.

Door de school is het ondersteuningsteam ingezet om de zorg en hulpvraag goed in beeld te krijgen, zodat meegedacht kon worden over passende vervolgstappen en gerichte hulp voor (naam leerling), klagers en de school. Vanuit het Samenwerkingsverband werd één op één begeleiding voorgesteld in de school door middel van een kindercoach. Dit heeft de school in korte tijd kunnen regelen.

Met betrekking tot de schorsing stelt de school zich op het volgende standpunt:

Een schorsing wordt nooit zomaar door de school opgelegd, daarin is een opbouw geweest. De school heeft geprobeerd klagers hierin mee te nemen. Al in mei 2018 is met klagers gesproken over het ongewenste gedrag van (naam leerling). Er zijn diverse tussenstappen gemaakt door de school, zo is er een afsprakenkaart gemaakt met (naam leerling) en klagers, er is een time out opgelegd van 1 dag en later een time out van 2 dagen.

Op 18 oktober 2018 hebben klagers op eigen verzoek de escalatieladder en schorsingsprocedure ontvangen. Op 5 november 2018 heeft zich wederom een ernstig incident met (naam leerling) voorgedaan, ondanks de ingeschakelde begeleiding. Hij mocht van de leerkracht niet een bal uit de boom halen, waarna hij erg boos was op de leerkracht. De kindercoach was aanwezig en het is haar gelukt hem weer rustig te krijgen. Hij bleef echter onrustig in de klas en door de klas heen praten. (naam leerling) moest even op de gang afkoelen. Na 15 minuten is de leerkracht gaan kijken of hij weer rustig was, zodat hij terug in de klas kon komen. Hij is toen heel boos geworden en wilde niet terug in de groep komen. Hij heeft verbaal zeer grove taal gebruikt en was hard aan het schreeuwen en gillen. Hij wilde niet meewerken aan de maatregelen die diverse personeelsleden probeerden toe te passen om de rust in de klas te herstellen. Uiteindelijk is hij door klaagster opgehaald. Naar aanleiding hiervan heeft de school, met instemming van het bestuur, op 5 november 2018 besloten tot een schorsing. Klagers hebben hiertegen op 14 december 2018 een bezwaar ingediend. Op 23 januari 2019 heeft (mede) hierover een gesprek plaats gevonden tussen klagers en de bestuurder. Op 21 februari 2019 heeft de bestuurder het bezwaar ongegrond verklaard.

3. In eerste instantie is samen met klagers opgetrokken. Er kwamen echter knelpunten in de communicatie. Zo was het onduidelijk voor de leerkrachten wie zij konden benaderen als (naam leerling) opgehaald moest worden uit de klas. Klaagster wilde niet meer benaderd worden en klager was dan niet bereikbaar. Ook werden de incidenten waarbij (naam leerling) betrokken was door klagers tegengesproken. Door klagers is gevraagd tijdens het ingezette traject (naam leerling) niet te schorsen, hierdoor ervoer de school druk.

Met betrekking tot de kindercoach heeft de school met klagers besproken dat de ingeschakelde kindercoach rechtstreeks met de school communiceerde, waarna klagers de informatie via de school zouden krijgen. Dit zodat alle informatie op dezelfde tijd bij iedereen kwam. De school heeft tijdens de zitting aangegeven dat zij in voorkomende gevallen de kindercoach zelf bij het ondersteuningsteam zou uitnodigen, zodat ouders de informatie daar uit eerste hand zouden krijgen.

IV. Overwegingen van de Commissie

Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel overweegt de Commissie als volgt:

Klagers stellen dat (naam leerling) op 19 juni 2018 tot bloedens toe in zijn nek is gegrepen door de extern begeleider. Het bevoegd gezag heeft dit incident onderzocht en aangegeven dat zij niet heeft kunnen constateren dat dit feit heeft plaatsgevonden. De Commissie stelt vast dat klagers hierover in gesprek zijn geweest met de school. Ook hebben klagers nog een tweetal gesprekken gevoerd met het bestuur. Door de directeur is aan klagers aangeboden hun visie toe te voegen aan het opgestelde gespreksverslag van het gesprek van 20 juni 2018. Klagers hebben hier echter geen gebruik van gemaakt.

De Commissie constateert dat klagers en de school van mening verschillen in hun beleving van de situatie zoals die zich op 19 juni 2018 heeft voorgedaan. De Commissie is van oordeel dat niet vastgesteld kan worden wat zich daadwerkelijk afgespeeld heeft op 19 juni 2018. Wel ziet de Commissie dat klagers steeds in de gelegenheid zijn gesteld dit incident met de school en het bestuur te bespreken. Ook hebben zij hun visie mogen toevoegen aan het gespreksverslag van 20 juni 2018. Uit dit handelen van de school en het bestuur volgt dat er op een serieuze en zorgvuldige manier is omgegaan met dit incident.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel overweegt de Commissie als volgt. Klagers hebben aangegeven dat zij niet gehoord zijn door de school in de aanloop naar de schorsing. De Commissie stelt vast dat dit weerlegd wordt door de gespreksverslagen die overlegd zijn door de school. Hoewel deze gespreksverslagen niet zijn ondertekend door klagers, waren zij wel aanwezig bij de gesprekken.

Ter zitting heeft klaagster aangegeven dat zij de verslagen principieel niet hebben ondertekend. De Commissie is van oordeel dat uit de verslagen blijkt dat door de school voldoende overleg is gepleegd met klagers over de situatie van (naam leerling). Ook zijn met klagers de gevolgen besproken wanneer zijn gedrag niet zou verbeteren. Klagers hebben aangegeven dat zij verrast en overrompeld waren door alle partijen die de school heeft ingeschakeld vanwege het gedrag van (naam leerling). Uit de toelichting van de school is de Commissie gebleken dat vanwege de koppeling tussen Zorg en Onderwijs, die de gemeente (plaatsnaam) propageert bij het ondersteuningsteam ook het Wijkteam ingeschakeld wordt. Het is aan de ouders zelf om te beslissen of zij hiermee verder willen gaan.

Met betrekking tot de schorsing stelt de Commissie vast dat de school al bij het gesprek op 20 juni 2018 (naar aanleiding van het incident op 19 juni 2018) heeft aangegeven dat, wanneer het gedrag van (naam leerling) niet veranderde, er door de school passende maatregelen genomen zouden worden, zoals bijvoorbeeld een time out. Vanaf het begin van het schooljaar 2018-2019 heeft de school gesprekken gehad met klagers over het gedrag van (naam leerling). De school heeft ook daadwerkelijk twee keer een time-out opgelegd aan (naam leerling). Op 1 oktober 2018 hebben klagers een gesprek gehad met school, waar de directeur de twee mogelijke routes heeft voorgelegd, die gevolgd zouden worden wanneer het gedrag van (naam leerling) niet zou verbeteren. De school heeft hier aan klagers aangegeven dat zij de zorg en hulpvraag goed in beeld wilden krijgen en hiertoe het ondersteuningsteam wilde gaan inschakelen om mee te denken over passende vervolgstappen en gerichte hulp voor (naam leerling), klagers en de school. Tijdens het gesprek op 11 oktober 2018, is gesproken over de twee interne schorsingen van (naam leerling) en het feit dat dit tot onvoldoende gedragsverandering heeft geleid. Ook werd met klagers besproken dat het samenwerkingsverband inmiddels betrokken was. Na de herfstvakantie wordt een intensief begeleidingsplan op school ingezet met individuele ondersteuning voor (naam leerling). Klagers zullen zelf psychologische begeleiding gaan regelen. Naar aanleiding van dit gesprek ontvangen klagers op 18 oktober 2018 een gespreksverslag, met daarbij een overzicht van de (externe) schorsingstreden. De Commissie stelt vast dat de school in deze brief aangeeft dat zij door het inschakelen van de externe hulp hoopt dat het niet tot een externe schorsing hoeft te komen. Hierna is helaas de situatie in een stroomversnelling gekomen, waarbij uiteindelijk (naam leerling) naar aanleiding van het incident op 5 november 2018 is geschorst.

Gelet op de gegeven toelichting hierop tijdens de zitting is het de Commissie gebleken dat er sprake was van verslechterd gedrag van (naam leerling) dat ook niet meer gecorrigeerd kon worden. Gezien de ernst van het gedrag kan de Commissie de redenering van de school volgen dat het noodzakelijk was om snel actie te ondernemen en tot een schorsing over te gaan. De Commissie begrijpt dat dit voor klagers moeilijk te aanvaarden was, omdat zij nog midden in het hulpverleningstraject zaten. Deze moeilijke aanvaarding komt naar het oordeel van de Commissie ook doordat klagers de ernst van het moeilijke gedrag van (naam leerling) anders inschatten dan de school, zoals ter zitting is gebleken. Dit doet echter niet af aan het feit dat de school met urgentie mocht handelen, nu door verschillende functionarissen binnen de school vastgesteld werd dat sprake was van een leerling die niet meer gecorrigeerd kon worden. De Commissie is dan ook van oordeel dat de school in redelijkheid tot de schorsing heeft mogen besluiten.

Het derde klachtonderdeel betreft de communicatie tussen school en klagers nadat de kindercoach werd ingeschakeld. Klagers hebben gesteld dat zij van de school geen contact met de kindercoach mochten opnemen en dat alle communicatie via de school verliep.

De Commissie constateert dat de communicatie tussen partijen niet altijd vlekkeloos is verlopen. Klagers en de school zijn in eerste instantie samen opgetrokken. De school heeft op een gegeven moment spanning ervaren in de communicatie, omdat klagers de incidenten tegen spraken of bagatelliseerden. Klagers weigerden documenten of verslagen die door de school verstrekt werden te tekenen, omdat zij het niet eens waren met de gang van zaken.

Met betrekking tot de communicatie met de kindercoach hebben klagers meegedeeld, dat zij bezwaar hadden tegen het feit dat de communicatie over dit traject via de school zou lopen. De Commissie kan zich voorstellen, dat gezien alle partijen die via het groot overleg betrokken waren, de school de regie hierop wilde voeren. Bovendien liet de agenda van de kindercoach niet toe dat zij bij het overleg aanwezig kon zijn. De Commissie constateert dat vooraf overleg is geweest met klagers over de gang van zaken.

Uit de stukken is niet gebleken dat klagers hiertegen bezwaar hebben gemaakt. Ook de school heeft gesteld dat in haar beleving klagers hier geen bezwaar tegen hadden.

Door de school is ter zitting aangegeven dat zij voortaan in voorkomende gevallen de ingeschakelde professional zelf de verslaglegging naar partijen toe zal laten doen. De Commissie is hier voorstander van, zodat de informatie door een neutrale partij gedeeld kan worden, om eventuele miscommunicatie te voorkomen.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Commissie om een uitspraak te doen over de compensatie van de door klagers geclaimde werkuren. Zij kan hierover geen oordeel geven.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies

Aldus gegeven op 15 oktober 2019 door mr. M. Iedema, voorzitter, alsmede door drs. E. Couperus en drs. J. van Tongeren in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos-van der Velden als secretaris.